

Szántó Edit Osztályképe

Ez az épület a háttérben már nem létezik. A Tisztviselő-telepen volt a Francia Intézet.

Anyám jobbról a második személy, aki ül, az első sorban, a férfi mellett.

A férfi lehetett az igazgató, mert abszolút leánytársaság az egész. De az is lehet, hogy egy tanár, mert úgy látom, hogy idősebb a társaságnál. Sajnos tanárokat itt nem látok, de hogy a Francia Intézet, az biztos. Ez egy osztálykép a 1920-as évekből. Anyám, itt nem lehetett több tizenhat-tizenhét évesnél.

Anyu 1908-ban született, Tövisen, és ott már anyanyelvi szinten beszélte a román, magyar, német nyelvet, bent a családban. Neki érettségije volt, francia intézetet végzett itt, [Maros]Vásárhelyen. "L'arché", azt hiszem, úgy hívták azt a francia intézetet, fent volt a Tisztviselő-telepen. Anyu beszélt tökéletesen angolul, németül, franciául, olaszul, románul, magyarul. Kolozsváron járt iskolába az "Orsolyáknál" [Kolozsvárott nem volt a Rendnek iskolája, csak Nagyszebenben és Nagyváradon. -- A szerk.], [Nagy]Szebenben járt a zárdába, ott németül tanult, majd itt, [Maros]Vásárhelyen... Mindenholt csak egy-két évet lehetett, nem tudom, miért kellett állandóan változtatni iskolát, de abszolút javára fordult ez a dolog, mert az angolt valahol tanították melléknyelvként, de ő otthonról már úgy jött el, hogy németül tudott. A nagyszülők németül beszéltek otthon egymás között. Jiddisül nem tudtunk, nem tudott egyik se. De inkább az anyai nagyapa, nagyanya beszélt németül, mint az apai, ők inkább magyarul beszéltek. Anyu, mikor visszaköltözött az iskolák után, ott, Tövisen nem foglalkozott semmivel.

Ennek a Francia Intézetnek az egyik tanárnőjét, aki egy francia nő volt, Párizsban ismerte meg egy Baciú nevezetű idevalósi ügyvéd, s úgy került ide. Az volt nekem a franciatanárnőm, amikor a Papiuba [Papiú Elméleti Líceum] jártam. De az a tanárnő nincs a képen.